

LIBRIS

We know
books

Ignatie Greco

*Zăpada
pinului
de rezonanță*

© Editura EIKON

București, Calca Giulești 333, Sector 6,
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74
0733 131 145, 0728 084 802
difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74
0728 084 802, 0733 131 145
contact@edituraeikon.ro
www.librariaeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de
Consiliul Național al Cercetării Științifice (CNCS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GRECU, IGNATIE

Zăpada pinului de rezonanță / Ignatie Greco. - București : Eikon, 2026
ISBN 978-606-49-1788-1
821.135.1

Copertă: Ziarul Lumina

Redactor: Lea Maria Marcu

DTP: Mihăiță Stroe

Editor: Valentin Ajder

E I K O N
București, 2026

Scrisoare

Îți scriu de-aici, din biet sălașul meu,
Din munții cu păduri adânci și cu izvoare,
Din peștera în care mă rog lui Dumnezeu,
Din marea cea din ceruri depărtare.

În vale pe la voi sunt târguri vechi, cetăți-,
 Și turme care pasc pe dealuri liniștite.
 Și oameni care duc în suflet mari
 singurătăți
 Și visuri niciodată împlinite.

Sunt cântece, sunt jocuri, iubire la tot
pasul
Și chipuri îndrăgite, din vechea frumusețe,
Abia se-ntrezărește câteodată glasul,
Și lacrima pe-obraz la bătrânețe.

Până le sparge Domnul în fărâme vasul
Și curge și se varsă un fluviu de tristețe!

Cuprins

Către frații mei cetitori.....	7
Și zâmbetul	8
Mai bine este a tăcea.....	9
Singur în noapte	10
Astfel și tu.....	11
O, cât aș vrea	12
Fericita roză.....	13
În ramurile umede.....	14
Stea ca o făclie.....	15
Cu fiecare strop.....	16
Frumoasă ești, patria mea.....	17
Marea înserare	18
Grea noapte	19
Oamenii își pun.....	20
O, Frumusețe.....	21

Pustnicul.....	22
Pogoară frunza.....	23
Ninsoarea.....	24
Ceața.....	26
Cel prea dușos.....	27
Poezia mea.....	28
Un vers se-nalță.....	29
La mormântul poetului Nicolae Labiș.....	30
Suntem plini de cuvinte.....	31
Toamna serie.....	32
Dulce creanga liliacului.....	33
Dulce amintire.....	34
Cine va veni.....	35
A venit iar toamna.....	36
Cântecul.....	37
Toamna.....	38
Alb, un cocor.....	39
Erau zile, erau seri.....	40
Loc de taină.....	41
Pomul din fața ferestrei.....	42
Nu mai sunt fântâni.....	43
Adormind un frate.....	44
Părintele Ilie.....	45
Dragele, iubitele.....	46
Ninsoare pe lac.....	49
Ziua de ieri.....	50
O, amintiri.....	51

O înserare alta.....	52
Primăvara mult așteptată.....	53
Vântul primăverii.....	54
Lumini se-aprind.....	55
Dulce poezia toamnei.....	56
Smerită, gingașă, supusă.....	57
Înger desculț.....	58
Primăvară frumoasă.....	59
Întindeți aripile.....	60
Plânsul nopților.....	61
Fericiți și slavă.....	62
Aripa Ta, Doamne.....	63
Azuru-i plin de păsări.....	64
Bogat numai în Domnul.....	65
Scrisoare.....	66
Ctitorie voievodală.....	67
Veșnicia m-așteaptă.....	68
Un călător străin.....	69
Balada unui cvlavios creștin.....	70
Veriga din lanțul de aur.....	72
Într-o noapte cu lună.....	73
Ce minune zăpada.....	74
Citește.....	75
Limba mea și cântarea.....	76
Minunea iernii.....	77
Acest poem.....	78
Cântecul.....	80

Ca îngerii să fi	81
Un izvor, totuși	82
Același vânt	84
Atât de neașteptată a fost clipa întâlnirii	86
Doamne, întinde doar mâna	87
Soldații și privighetoarea	89
Privighetoarea cântă	92
Din darurile toamnei	93
I (Porfiră-n căzi adânci)	93
II (Rămân în urmă dealuri)	94
III (Și harfele în ramuri)	94
IV (Cu frunzele deodată)	95
V (Trei îngeri)	95
VI (Visând)	96
VII (Cu călpile goale)	97
VIII (Miroase a fân proaspăt)	98
IX (La hanul din răspântii)	98
Luna bătrână	99
Mierla nu zboară	100
Când oglinzile	101
Nori aurii	102
Acolo, nu prea departe	103
Deși de văpaie	104
Privighetoarea	105
Tu știi	106
Pământul, o stea rătăcind	107
Bezmetici suim	108

Poetul trist	109
Cel ce marea	110
Nu lăsa timpul	111
Poetul	112
Un înger	113
Astă-noapte pomii	114
Psalm	115
Nu mai pune întrebări	116
Alese flori	117
Astfel poetul	118
Domnul, în zori	120
Har sfânt	121
Pe când Dumnezeu	122
Slavă	123
Numai Cuvântul Cel Viu	124
Rugăciune	125
Pacea	126
Precum o mireasmă	127
Ci numai	128
Ca un trandafir	129
Aura pașilor Tăi	130
Rod însutit	131
În seara deasăv (Rondel)	132
Bătând grăbite	133
Orfeu	134
Tristă vine înserarea	135
Norul ca un tron	136

Magnificat.....	138
Cocorii.....	140
Graurii.....	141
Arhiereu Selene.....	142
Cucul.....	143
La casa bătrână.....	144
Fost-a Cuvântul Lui.....	145
Acum însă tainic.....	146
Cădelnițează tei.....	147
Întoarcere acasă.....	148
Mamă.....	149
Scrisoare.....	150

Și zâmbetul

Se limpezește cerul dintre ramuri;
Atâtea negre șiruri au trecut.
Cuvintele nu mai sunt aceleași
Pecetluite odinioară cu-n sărut.

Și zâmbetul și lacrima sfințind
Pleoapa care acum încet se lasă
Peste privirea caldă, luminoasă,
Ce mă întâmpina mereu
dorind...

Mai bine este a tăcea

Din ce în ce mai puține cuvinte
Anină cântecul meu pe strune.
Tot ceea ce vreau să povestesc
Voi murmura într-o rugăciune.

Domnul știe adâncul inimii mele.
Mai bine este a tăcea și a zâmbi.
Cântecul pe buze se ofilește
Ca un trandafir înainte de a
înflori.

Singur în noapte

Fiecare frunză smulsă
de vânt
îmi sfarmă puțin câte puțin
din strălucirea luminii.

De la o vreme
petrec numai cu stelele.

Singur în noapte aștept
reîntregirea bolții cerești.

Astfel și tu

În tăceri adânci, umbrite de
pădure,
oamenii căutau odinioară
prin scorburile de copaci bătrâni
faguri plini cu miere sălbatică.

Se bucurau când îi aflau.
Și înălțându-i în soare
Îi priveau ca pe o comoară.

Astfel și tu, aplecat cu osârdie,
peste cărți vechi cu mireasmă aparte,
cercetează, află și gustă pe-ndelete,
cuvinte adânci, pline de înțelepciune.

O, cât aş vrea

O, cât aş vrea să-ţi simt mireasma
Tei înalt ce-mi stai drum,
Tainic, sfântă, pe înserate,
Risipită ca un fum,
Din potire mici de floare
Lin, uşor cădelniţate.
Şi să zbor purtând în spate
Două aripi de lăstun
Pe câmpii cât mai departe
Peste crânguri de alun,
Dincolo de rău şi bun,
Unde uiţi de tot şi toate-n.
Marea ta singurătate.

Fericita roză

Încă de cu noapte spinii s-au pregătit,
şi-au ascuţit săbiile
şi vârfurile sulitelor şi-au oţelit
ştiind că nu va întârzia,
va răsări,
se va desface uşor, va înflori.
La început roşie, apoi trandafirie,
fericită roză din vârf, albă, curată,
suavă,
pe care nu mă-ndur s-o ocolesc
trecând pe alături;
de armele cele cumplite de ce să
mă-nspăimânt?
Ci apropiindu-mă încet, să mă aplec
şi cu sfială să o sărut
pe frunte.
Şi bucuros foarte să laud, să iubesc
şi să cânt!

În ramurile umede

În ramurile umede, triste și goale
Am atârnat câte-un vers-giuvaier.
Când vântul dimineața trece prin ele
Cu degete subțiri și reci de lumină,
Pădurea reînvie deodată.
Răsună atunci de cântece voioase
Cu toate că păsările au plecat demult
în exil
Odată cu frunzele în stoluri plutind
Departate spre țări cu fluvii și grădini
luminoase.

Steaua ca o făclie

Steaua ca o făclie pe care îngerii
în mâini o țin
Arată calea magilor ducând spre
Betleem.
Drumul este lung și greu, anevoios și plin
De primejdii, dar cerescul semn
Le dă îndemn și putere, însuflețindu-i
mereu.
Când steaua s-a oprit deasupra peșterii,
Ei au intrat și s-au închinat cu
daruri alese
Pruncului înfășat și culcat în iesle,
ca unui Dumnezeu!